

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב לוי שי" עב"ג הכלה המהוללה מרת יהודית תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכירינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו כדי לשמוח אתנו יחדיו, ולברך את הזוג יחיו, ואותנו כולנו, בברכת מזל טוב, וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

על יסוד הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' מיוחדת בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת - "למען תספרו" והוא ליקוט של סיפורי חסידים שלוקט ע"י גיסה של הכלה הרב רפאל ולימובסקי.

הא-ל הטוב, הוא יתברך, יברך את כבודו ואנשי ביתו יחיו, בתוך כלל אחב"י יחיו, בברכות מאלופות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בביאת משיח צדקנו, תומ"י ממש.

ד' חשון ה'תשפ"ה

משפחת טרויריג

משפחת פינסון

"למען תספרו"

יודו להשם חסדו ונפלאותיו לבני אדם, ברוך השם שזכיתי לברך על המגומר להוציא לאור הליקוט הזה של סיפורים ואמרות מפי צדיקים קדושי עליון, חסידים, וזקני אנ"ש אשר מפיהם אנו חיים.

מעלת וחשיבות הסיפור החסידי מתואר ע"י אדמו"ר הזקן: כאשר שמענו מהרבי (היינו המגיד ממעזריטש) דברי תורה - היה זה אצלנו כמו תורה שבעל פה, וכאשר שמענו מהרבי סיפור - היה זה אצלנו כמו תורה שבכתב!

קראתי לזה הליקוט בשם "למען תספרו" ברקע דברי כ"ק אדמו"ר הריי"ץ שאמר וזה"ל הקדוש: גם ביציאת מצרים של חסידות ישנה המצוה של סיפור יציאת מצרים בדיבור. לספר סיפורים חסידיים ולהרגיש את הסיפור המסופר בפנימיות דפנימיות. צריכים לדעת שכל סיפור הינו הוראה בחיים איך צריכים להתנהג בפועל ממש, וממילא צריך כל סיפור להביא למדה טובה ולחיות פנימית בהידור מצוה, ולהרגיש את דרכי הנועם של תורת החסידות.²

תקוותי שהליקוט יתקבל אצל אנ"ש ויהי לנח"ר לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

רפאל בלאאמו"ר הרה"ח ר' יוסף יצחק ז"ל וילימובסקי
ה' אלול ה'תשפ"ד

1. אגרות קודש אדמו"ר הריי"ץ חלק ד' עמ' סה.

2. ספר המאמרים תש"י עמוד 197.

אהבת ישראל

סיפר לי דודי ר' לוי וילימובסקי בן הרב זושא וילימובסקי³ שפעם בכפר חב"ד היה שתי חתונות, א' ממשפחה מפורסמת בחב"ד, וא' של בחור שהתקרב לחב"ד, ור' זושא ראה שלא יהי קהל כ"כ גדול אצל החתונה הב', והלך שם לעשות פריילעך, כשהגיע שם ראה את משפחת החתן והרבה בחורים ליטאים שהיו חברים של החתן, והיה מצב חלש וקר, פתאום נכנס ר' זושא לאמצע הריקוד זקף אצבעו למעלה והתחיל לרקוד בשמחה עצומה, "און ס'געווארין פריילעך", וגם לאחר שהפסיקו הניגונים עמד שם ר' זשע ורקד, וכל הבחורים הליטאים ממש נהנו, וגם הם התחילו לרקוד כמו שצריך, בסוף החתונה אמר ר' זושא לא': די בחורים זיינען באמת פיינע און גוטע בחורים, מ'דארף האבען רחמנות אויף זיי אז זיי האבען קיינמאל ניט געלערנט חסידות, און ס'איז אונזער תפקיד צו זיי מקרב זיין.

פעם ביאר הרה"ח ר' סנדר נמצב' למה במחזור של ר"ה ויום כיפור כתוב בתפילת נשמת כל חי הראשי תיבות של יצחק ורבקה, ולא נמצא כן בשאר התפילות בשבת ויו"ט, וגם למה רבקה הליביש יעקב בבגדי עשו ועשה הערמה ביצחק, הלא היא היה יכול להגיד ליצחק הסיפור כפי שהוא באמת שיעקב הצדיק ועשו הרשע? אלא הענין הוא שרבקה רצתה שכל יהודי אפילו מישהו שבחציוניות מלובש בבגדי עשו ומראה כמראה עשו - גם הוא יקבל ברכת של יצחק, וזהו מה שמרמזים לאותם יהודים הבאים לבית הכנסת רק בראש השנה ויום הכיפור ובחציוניות נראה שהם שייכים

3. הרב **זושא וילימובסקי** - (מכונה "הפרטיזן") ג' ניסן תרפ"ה - ט"ז תשרי תשמ"ז - היה מראשי עסקני חב"ד, החל משנת תש"ט כאשר הקים את ישיבת תומכי תמימים לוד ועד לפטירתו בחג הסוכות תשמ"ז.
4. הרב **אברהם סנדר נמצוב** (תר"ל - א - תשכ"ב) היה מחשובי חסידי חב"ד, למדן וגאון, בעל ידע בתורת הנגלה ובחסידות מחבר הספר 'עדות לאסף'.

הרב נמצוב זכה שבהתוועדות י"א שבט תשי"א ביקש מהרבי להגיד מאמר ולאחר בקשתו החל הרבי במאמר: **באתי לגני**.

לעשו, שגם הם מקבלים ברכת יצחק ע"י פעולת רבקה⁵.

מספרים על הרה"ק ר' חיים זאנוויל מרימניץ⁶ שמישהו פעם הגיע אליו ושטח לפניו צרתו שא' בעבודתו מאוד מיצר לו, שאל הרה"ק הנ"ל האם הוא יהודי או להבדיל גוי? אמר לו שהוא יהודי, אמר לו הרה"ק הנ"ל: אויב אזוי קען איך גארנישט טאן, וד"ל⁷.

ר' אברהם סנדר נמצוב

הרב יצחק דוד גראנער⁸ סיפר שהרבי הרי"ץ לא אכל במזלג באמרו: א גאפיל שטעכט⁹.

ר' סנדר נמצוב היה גר בלאנג בייטש נוי יארק, וכל החרדים שהיו גרים שם היו מקבלים שבת מוקדם, והנ"ל התעקש שיהי' לפחות מנין א' שיקבל שבת בזמנו, וכששאלו אותו ע"ז אמר שכתוב בהלכה¹⁰ שאם יש עיר שמקבל שבת מוקדם אז הדין הוא שלכל אותו העיר הוא שבת, אבל כשיש מנין א' שלא מקבלים שבת מוקדם אין אומרים כן, ואני רוצה שלאותו יהודים שלע"ע אינם שומרים שבת יהי' להם קצת פחות זמן לחלל שבת¹¹.

-
5. מפי הרה"ח ר' שלום בער שפירא
 6. רבי חיים זאנוויל אברמוביץ' ("הריבניצער", לעיתים "הרימניצער", תרנ"ח - כ"ד בתשרי תשנ"ו) היה אדמו"ר חסידי שהתגורר בריבניץ (טרנסניסטריה, מולדובה) ובהמשך במונסי ניו יורק. התפרסם כצדיק וכבעל מופת.
 7. מפי השמועה, ולהעיר מילקוט סיפורים ערך ("גויים") סיפור דומה עם הרה"צ הרה"ק ר' יעקב ישראל טווערסקי מסקוירא.
 8. הרב יצחק דוד גרונר (תרפ"ו - ד' בתמוז תשס"ח) היה שליח הרבי במלבורן שבאוסטרליה רב קהילת חב"ד ומייסד מוסדות חב"ד המקומיים. בנוסף, נודע כבעל שמועה והעביר במסורה הרבה מסיפורי החסידים ומהנהגות רבותינו נשיאנו.
 9. הנ"ל סיפר את זה בקשר לליל הסדר שהנ"ל היה נוכח, וגם סיפר שכשהרבי הרי"ץ אכל המרור "איז דעם רבינ'ס הייליגן פנים געווארין רויט". וכידוע שהרבי הרי"ץ התענה בערב פסח אף ששמע סיום מסכת.
 10. עיין במדרכי הלכות שבת סימן רצ"ז.
 11. מפי הרה"ח ר' שלום בער שפירא

סיפר לי א' שפעם בהיותו במונטריאול הלכו כמה בחורים בליל שבת להתוועד אצל הרב זלמן מרוזוב¹², והם עזרו לעצמן בטשולנט שהיה בתנור, כשהבן שלו ראה שהבחרים סועדים את לבם על הטשולנט התחיל לגעור בהם באמרו שזהו בשביל מחר וכו' וכו'. כששמע ר' זלמן את המהומה הגיע להמטבח וכשראה מה שהתחרש לקח את כל הטשולינט והפך אותו על שוליו, ואמר: עס בחרים עס! יעצט וועט זיכער קיין טשאעלנט ניט זיין מארגן! והתחיל לגעור בבנו באמרו: אתה יודע מה שהחסידיים עשו ברוסיה למען הזולת? הרבה יותר מקצת טשולענט!.

הרה"ח ר' זלמן מרוזוב

12. הרה"ח חיים שניאור זלמן בן הרה"ח ר' דוד לייב בן הרה"ח ר' אלחנן דוב מרוזוב הי"ד, משפיע בקהילת חב"ד במונטריאל.

~~~~~

מספרים שפעם בהתוועדות של אדמור הריי"ץ והתחיל הרבי לספר שכשהוא היה ילד היה פעם התוועדות, והיה שוחט א' ומלמד א' וזקן א', והתחיל השוחט לומר אז די שוחטים פון אמאל זינט געווען גאר אנדערש! ואז פתח המלמד ואמר אז די מלמדים פון אמאל זינט געווען גאר אנדערשט! אז פתח האיש הזקן ואמר: ווען איך האב געווען יונג האב איך געזעצין ביי א פארבריינגען און דער שוחט האט געזאגט אז אמאליגער שוחטים זינט געווען גאר אנדערשט! וכן המלמד אמר אותו דבר אז די מלמדים פון אמאל זינט געווען גאר אנדערש, וכשסיים אדמו"ר הריי"ץ המעשה פרץ בצחוק גדול¹⁵.

15. בשם הרה"ח ר' זלמן פויזנער, ומשמעות הסיפור (בנראה) שהן אמת שאין אנו מגיעים לאבותינו וכו'. אבל אעפ"כ צריכים לעשות כפי מעמדנו וכוחותינו ולא לדמות עצמינו להם.

אמעריקא

הרב יצחק דוד גראנער סיפר שהרבי ריי"ץ אמר פעם שאמריקה ינצח המלחמה (מלחמת עולם השנייה) "אזוי ווי רביצין מנוחה רחל"¹⁶ האט דורכגעגאנען די טרעף רעגן", וכידוע הסיפור ע"ז שהרבי הצ"צ הבטיח לה שבהליכתה לארץ ישראל לא יפגעו בא הגשם, וכך הווה שבסביבת העגלה ירד גשם, אבל בתוך העגלה היה יבשה לגמרי.

ר' יצחק דוד גראנער

כ"ק אדמו"ר הריי"צ יורד לחופי ארה"ב

כשהרבי הריי"ץ הגיע בתר"ץ לביקור בארצות הברית שלח כל יום מכתב להרבנית נחמה דינה ובא' המתבים כתב:¹⁷ יעדער זאך וואס זיי טוען איז דאס בפרסום וברעש גודל, אז אלעמען זאלן פון דעם וויסען, קוק ווי נידעריק א מענטש קען ווערין, אבער מענדעלע (הכוונה על כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו) מיט זיין וויסענשאפט וועלין זיי איבערנעמיין.¹⁸

16. הרבנית מנוחה רחל סלונים (י"ט כסלו תקנ"ט - כ"ד שבט תרמ"ח) הייתה בתו של אדמו"ר האמצעי, שעלתה לארץ ישראל והתיישבה בחברון.

17. הלשון אינו בדיוק.

18. מפי הרה"ח ר' יוסף יצחק פלטיאל.

מספרים שהרבי ריי"ץ לאחר ביקור הנ"ל סירב להגר לאמעריקא¹⁹
ואמר: איך וויל זיין א רבי איבער חסידים, ניט א רבי איבער דער וועלט.

---

19. כידוע שכוונת הביקור היתה לראות ולהחליט אם להתיישב שם.

אתכפיא

ידוע מאמר חז"ל²⁰ עה"פ אף חכמתי עמדה לי ששלמה המלך אומר שהתורה שלמדתי באף היא שעמדה לי, ופירשו החסידים מאמר רז"ל זה: תורה שלמדתי אין אן אופן פון "אף על פי כן" היינו ס'וילט זעך ניט און מ'לערנט סיי ווי, היא שעמדה לי²¹.

מספרים שפעם בחתונה ראו ר' ניסן נמנוב²² אוכל גלידה ובחר א' אמר לו: ר' ניסן איר עסט מארזינע? איר פארבריינגט אלע מאל וועגען מאכן אתכפיא און ניט עסען מאראזינע? הגיב ר' ניסן בתמיה: דאס איז מאריזינע?²³

מספרים שאדמו"ר הזקן אמר על מה שכתוב בגמרא²⁴ שבבית שני נטלו יצרא דע"ז, ואמר אדמו"ר הזקן שהחליפו היצר הנ"ל עם תאוות כסף, וסיים אדמו"ר הזקן: און איך ווייסט ניט צי עס האט זיך געלוינט?²⁵

20. רמב"ם הל' ת"ת פרק ג' הלכה י"ב.

21. מפי השמועה

22. הרב **ניסן נמנוב** (מכונה גם **ר' ניסן**) (י"ג מנחם אב תרס"ד - ט' באייר תשד"מ), היה רב ומשפיע חסידי לאלפי תלמידים שהתחנכו בישיבות תומכי תמימים בטשקנט וסמרקנד שבאוזבקיסטן, ובבבירינאוו שבצרפת, תחת ניהולו.

הוא נודע בתפילתו שהייתה נמשכת שעות ארוכות, במשמעת העצמית שלו, ובביאוריו לספר התניא. דמותו הייתה ועודנה מודל לחיקוי בקרב חסידי חב"ד.

23. מפי השמועה.

24. יומא ס"ט ע"ב

25. הרה"ח ר' יוסף יצחק פלטיאל

אדמו"ר

פעם בארץ ישראל בימי המלחמה הביאו להרה"ק ר' אהרן מבעלז²⁶ שטריימפל חדש, ולא לקחו באמרו: ווען ס'וועט זיין גוט ביי אידען וועט מען (או קען מען) דאס אנטאן?²⁷

מספר הרה"ח ר' ישראל נח וואגעל שכשפגש הרה"צ השר שלום מבעלז את אדמו"ר מהר"ש אמר הרה"צ מבעלז שיגיד לכ"ק אדמו"ר המהר"ש סוד השיירים, ואמר לו בשתי דקות למעלה מאלף אותיות בסוד השירים.

הרה"ק ר' אהרן מבעלז

מידי דברי על הרה"צ הרה"ק הרב אהרן מבעלז מספר ר' ישראל פיינער שאביו היה משב"ק אצל ר' אהרן, ושמע מאביו שכשעמד ר' אהרן מכיסאו התחיל מס' ברכות וכשהגיע להמזוזה היה כבר מסיים ה' עוז לעמו יתן ה' יברך... (סיום המסכתא בגמרא) וסיפר שבכלל מהירות חיתוך הדיבור שלו היה ממש להפליא²⁸.

סיפר הרב ניסן מנגל שהיה א' שהרבי צווה לו לעשות משהו והוא לא התלהב מזה ואמר: במילא שהרבי יצווה לקפוץ מהגג אני מוכן, אבל אם

26. רבי אהרן רוקח מבעלזא (מכונה המהר"א מבעלז או הבעלזער רב; אלול תר"מ, 1880 - כ"א באב תשי"ז 1957) היה האדמו"ר הרביעי של חסידות בעלז ומקים חסידות בעלז בארץ ישראל לאחר השואה, נודע כבעל מופת ורוה"ק.

27. שמעתי מפי א' מזקני חסידי בעלז.

28. מפי השמועה.

הרבי יצווה לי לקפוץ מהרצפה להגג זה לא אפשרי, אמר לו הרבי: אם הרבי מצווה לעשות גם אם זה (לקפוץ להגג) זה מורה שגם זה אפשרי.

סיפר הרב יוסף יצחק פלטיאל שהיה פעם באיזו עיירה בפולין שוחט שהיו העם מרננים אחריו, והגיע קבוצה של חסידים להרבי שלהם ובקשו שהרבי יסתכל באותו שוחט, ואם הרבי יראה איזה פגם בו שיגידו להם ובכך יסתיים כל העניין, אמר לו הרבי הנ"ל: אפשר זאל איך אין דיר אריינקוקען.

בטחון

מעשה בחסיד א' שהגיע לאדמו"ר הצ"צ והתלונן על רוע מזלו ושאלה הפרוטה מן הכיס, אמר לו האדמו"ר: תלמד אגה"ק ס' י"ב ד"ה קטנתי, אמר החסיד: רבי, עס וואלט געווען גרינגער עס לערנען מיט פינף הונדרעט רובל אין קעשענע, חייך הרבי וברכו בבני חיי מזונא ובזמן קצר נתעשר החסיד הנ"ל²⁹.

כשהיה החסיד המפרוסם ר' מענדל פוטערפאס בסיביר שאל א' מן האסורים (גוי מלומד) היאך זה שאתה כל הזמן בשמחה? אמר לו ר' מענדל: אצלי לא נשתנה כלום לפני שהגעתי לכאן כשהגיע זמן מנחה עצרתי ממלאכה והתפללתי מנחה, וגם כאן אותו דבר כשמגיע זמן המנחה אני פוסק ממנחה ומתפלל, א"כ בשביל מה עלי להיות בעצבות?³⁰

ידוע מאמר הגמרא "טוב שברופאים לגיהנום", וכבר נתקשו הרבה לפרש דברי הגמרא הללו, אך זקני החסידים פירשו ש"טוב" בגמטריא י"ז, ולזה נתכוון הגמרא: שרופא שמתפלל תפלת שמנה עשרה וכשמגיע לברכת רפאנו אומר לעצמו: את זה לא צריך הקב"ה - "איך קען אליין געבן אן עצה" - ויוצא שמתפלל רק י"ז ברכות, על זה אומרים: טוב שברופאים לגיהנום³¹

29. הרה"ח ר' שת טובי

30. הנ"ל

31. הנ"ל

בר מצווה

מישהו אמר להרבי על הבן שלו שהיה פחות מבר מצווה שהוא "א צדיק", והרבי הגיב: מ'זאגט ניט די תואר "צדיק" אויף א קינד אונטער בר מצווה (וכידוע שגמר כניסת הנפש האלוהית היא רק בבר מצווה³²).

מספרים בשם ר' הלל פאריטשער שהיום הכי קדוש (או אחד הימים הכי קדושים) בחייו של יהודי הוא הבר מצווה, וסיים: א שאדט אז מ'גיט עס צו קליינע קינדערלאך³³

כשלמד אדמו"ר הרי"צ את המאמר (שחזר עליו בעל פה בבר המצווה שלו), התקשה כשהגיע לפסוק "אם חטאת מה תפעול בו ורבו פשעיך מה תעשה לו אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח", משום שבמאמר הופיע באופן שונה - "ומה מידך יקח". כששאל את אביו - אדמו"ר הרש"ב - אם יוכל לחזור כלשון הפסוק המקורי, ענה לו "דו חזר ווי דא שטייט!"³⁴

32. הרה"ח ר' יוסף יצחק פלטיאל

33. בשם הרה"ח ר' מאיר אבצן ע"ה

34. מפני השמועה

בן של קדושים

מספרים שפעם בשנים שקודם הנשיאות הגיע משהו לאדמו"ר הריי"ץ, ובאמצע היחידות נכנס כ"ק אדמו"ר נשי"ד, והיהודי הנ"ל התקוממם מעט מכיסאו, וכשראה כ"ק אדמו"ר נשי"ד את זאת שאלהו לפשר הדברים, וענה "אז ער שטייט אויף פאר א בן של קדושים", הגיב הרבי נשי"ד: מ'דארף אליין זיין א קדוש³⁵.

יש להעיר שהרבי הריי"ץ לפעמים כתב בהתואר של אגרת הקודש לאחדים: הרב וכו' **בנש"ק**

מספרים בעת חלוקת הדולרים בי"ט אלול תש"נ, עבר יו"ר המועצה הדתית ברחובות וסיפר על כך שהוא בנם של קדושים, ועל כך הגיב הרבי שלמרות זאת עליו להיות חסיד.

---

35. בשם הרה"ח ר' יצחק יהודה ירוסלבסקי

ביטול

סיפר לי א' שפעם בהיותו תלמיד במונטריאול אצל הרה"ח ר' זאב וואלף גרינגלאס³⁶, הראה לו תמונה שיצא בא' מהעיתונות איך שהוא (הרב גרינגלס) מקבל דולר מהרבי, וכשראה את זה אמר: אוי אזא פשוט'ע איד מיטן רבי'ן! ווער האט אט די חוצפה צו נעמען אזא בילד!

מספרים שכשהרב גרינגלס מסר שיעור בתניא וא' מהבוחרים התחיל לדבר, פסק השיעור ואמר בתוקף: דער אלטער רבי ווארט³⁷.

מספרים שפעם בתומכי תמימים רקדו שני בחורים, ואמר הרבי רש"ב: דער טאנצט מיט קבלת עול, און דער טאנצט מיט פריקת עול³⁸.

מספרים שפעם באסיפת הרבנים בפטרבורג אמר הרבי הרש"ב משהו ולא כולם הסכימו, אז קם ר' חיים בריסקער ואמר: אני הידוע בכל העולם הגאון ר' חיים בריסקער הראש ישיבה דישיבת וולזין ואני מסכים עם שיטת כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש! ואז כולם הסכימו לדעת כ"ק אדמו"ר הרש"ב, ופירשו החסידים שזהו דרגת הביטול שמבואר בדא"ח "ראומה" ופירושו שמראה לכל ("ראוי") שהוא בטל (מ"ה)³⁹.

36. רבי מנחם זאב (וואלף) הלוי גרינגלס (תרע"ז-תשע"א) היה חסיד נלהב מסור ונתון לרבי, שכינה כמשפיע בישיבת תומכי תמימים ובקהילת חב"ד במונטריאול, מעורכי ספר המנהגים, ומקובל בעל שיעור קומה.

37. מפי הנ"ל

38. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

39. הרה"ח ר' לייבעל שפירא.

מספרים שהיה חסיד א' שהרבי מהר"ש ציווה עליו לעשות משהו והחסיד לא התלהב מהשליחות, אמר לו הרבי: אויב דו פאלגסט איז גוט, אבער אז ניט וועט ניט זיין גוט⁴⁰.

פעם בכפר כפר חב"ד ישבו בחורים בעת ההפסקה והקשיבו להתוועדויות של ר' מענדל פוטערפאס⁴¹, פתאום נכנס ר' מענדל והגיע לשמוע ג"כ, כששמע את קולו אמר: אה! ככלב השב על קיאו.⁴²

40. בשם הרה"ח ר' לייבעל גראנער ע"ה.

41. הרב **מנחם מענדל פוטערפאס** (ידוע גם בכינויו: ר' **מענדל**. כ' תשרי תרס"ח - ד' תמוז תשנ"ה) היה חסיד ומקושר לרבותינו נשיאינו, איש מסירות נפש, הקים מוסדות רבים מאחורי מסך הברזל, ומשנת תשל"ג שימש כמשפיע ראשי בישיבת תומכי תמימים המרכזית בכפר חב"ד. שימש כחבר הנהלת בית רבקה ומוסדות ישיבת הבוכרים בכפר חב"ד. ייסד ביחד עם הרב מרדכי שמואל אשכנזי את חיידר אידיש בכפר חב"ד.

42. מפי א' שנכח במקום.

בריאות

מעשה בא' שהגיע להרבי ריי"ץ ולבסוף היחידות אמר לו הרבי: רפואה שלימה ומהירה, ולא הבין כי היה בריא ושלו, אבל לאחר איזה שבועות נתגלה לו המחלה הארורה ולמפרע הבין כוונתו הק', כשהבריא הגיע להרבי להודות לו ובין השאר אמר להרבי שזה רוה"ק גלוי' אמר לו הרבי: דאס איז ניט רוה"ק נאר אזוי האט ביי מיר געלייגט⁴³.

ר' פרץ העכט סיפר להרבי שמצא משהו אצל א' מהמקורבים שלו, ואמר הרבי: אזוי מ'האט דאס געפונען וועט מען דאס פארלירען, וכך הווה האיש הבריא לגמרי⁴⁴.

מישהו בא פעם לר' חיים בריסקער בטענה שהוא מיקל בדיני יום כיפור בדיני מי שאינו בריא שמאפשר לו לאכול, ואמר לו ר' חיים: איך בין מיקל אין דיני יום כיפור?! איך בין מחמיר אין דיני פיקוח נפש.

מספרים שפעם ראה הרבי הריי"ץ בחור שחוצה הכביש באמצע שדרת איסטערן פארקווי⁴⁵ וכשהגיע הבחור ליחידות אמר לו הרבי הריי"ץ שאין לעשות זאת כי זהו סכנת נפשות.⁴⁶

43. בשם הרה"ח ר' יצחק דוד גראנער ע"ה

44. מפי השמועה.

45. הכביש הגדול.

46. מפי השמועה

מספרים שהיה אשה א' שבניו היו מתים כשהם קטנים, והבעל הלך להרבי רש"ב לבקש ברכה ע"ז, וציווה הרבי שעד שש שנים יקפידו שהבן ילבוש בגדי שש דוקא, וכך הווה והבן התגדל בשלום ובבריאות⁴⁷.

---

47. בשם הרה"ח ר' בנציון שמטוב ע"ה, וביאר שהרבי צווי ללבוש שש, כי שש שומר ממזיקים, וכמו שרואים אצל יעקב אבינו שציווה ליוסף ללבוש בגדי שש היינו הכתונת פסים..

בית הכנסת

מספרים שבשמחת תורה תשנ"ב היה סברא שהחלונות של העזרות נשים יפתחו לזמן ההקפות, והרבי אמר שאם החלונות פתוחים הוא לא ירד למטה⁴⁸.

מספרים שפעם הכריז הגבאי בנוכחות הרבי שחלוקת הדולרים "וועט זיין אין שול אונטען", והרבי הגיב: אויף א שול זאגט מען ניט אונטען.

בעת שתכננו להרחיב 770, צווה הרבי להמארגנים שמקודם יש לבנות, ואח"כ להסיר הכותל שהפסיק, אבל לא לסגור הבית הכנסת בזמן הבנייה⁴⁹.

48. מפי השמועה

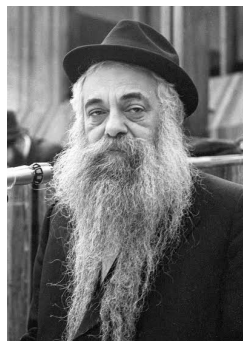
49. מפי הרה"ח ר' חיים יהודה קרינסקי

גאווה

יש "ווארט" חסידי על זה שאיתא בגמרא שיוחנן כה"ג שימש הכהן גדול פ' שנה ונעשה צדוקי⁵⁰, וידוע הקושיא איך זה קרה? אלא הפירוש נעשה צדוקי - מ'איז געווארין גערעכט בא זיך.. (צדוקי מלשון הצדקה) והבן⁵¹.

ר' יואל כהן היה אומר שידוע שהן אצל אדם והן אצל בהמה יש את שמו של הקב"ה, אצל האדם - שאדם בגימטריא שם מ"ה, ובהמה הוא בה מ"ה, והקשה דאם כן יוצא שבבהמה שם השם הוא יותר בגילוי? ותירץ מיניה וביה, אז דאס איז א בהמה! וואו ער גייט שרייט ער אויס אז ער האט דער אויבערשטער! וד"ל⁵².

הרה"ח ר' יואל כהן

שמעתי מאאמו"ר ז"ל בדרך הצחות: למה קוראין לבן אדם מבוגר ישיש: ווייל אז מען ווערט עלטער ווערט צוויי מאל א יש.

50. ברכות כ"ט ע"ב

51. הרה"ח ר' י"י פלטיאל

52. מפ"י השמועה

דיבור

סבי הרה"ח ר' זושא פרטין (וילימובסקי) היה אומר: אז מ'האט ניט וואס צו זאגען דארף מען ניט ריידען⁵³

מספרים בשם המשפיע ר' ניסן נמנוב שהרבי אמר לו ביחידות שקודם כל שיחה שהוא מדבר עם החסידים עושה הוא השערה, ואם לכה"פ ששים אחוז יבין כוונתו ידבר ע"ז ואם לאו לא ידבר⁵⁴.

פעם בתל אביב בי"ט כסלו הזמינו א' שלא מאנ"ש לדבר והאריך מאד, וכשגמר לדבר נגש א' מאנ"ש ואמר שלכאורה מצינו בש"ס סוגיית סותרת, דפעם כתוב "יותר משהאיש רוצה לישא רוצה האיש להינשא" רואים אנו דכוח המקבל עדיף ובו רוצה האדם יותר, ולאידך כתוב "יותר ממה שהעגל רוצה לינוק רצה הפרה להניק" הרי שכח המשפיע עדיף והרצון הוא יותר שם, ותירץ שלא קשיא הא באדם הא בבהמה! וד"ל.

מספר ר' יקותיאל פלדמן שהרבי פעם אמר בפארבריינגען: מ'זאל זאגן לחיים, ווארום דער אויבערשטער זאגט לחיים יעדער רגע, ווארום ס'דאך "המחדש בטובו בכל יום תמיד".

53. מפי דודי הרה"ח ר' לוי וילימובסקי, והוסיף שכן היה אצל ר' זושא שהיה שתקן ולא דיבר כ"א מה שהיה צריך.

54. וכשחזר ר' ניסן הנ"ל התפרץ בבכי.

התקשרות

מספרים שהסדר אצל הרה"ק השפת אמת מגור⁵⁵ בחגים היה שהיות והגיע אלפי חסידים וביניהם הגיעו גנבים, נעשה הסדר שהרבנית של השפת אמת עשה ארגז גדול עם מנעול, וכל העשירים השאירו הכיס שלהם שם, ואחרי החג לקחו כ"א את שלו. והנה בכל חג הגיע א' מהחסידים עם כיס קרוע והשאיר את זה בארנק, והרבנית חשבה שאין שם יותר מעשרים זלאט"ע, ותמה היא ע"ז למה הוא טורח כ"כ על כ' זלאט"ע.

קרה ופעם אחרי החג הגיע האיש הנ"ל לקחת כיסו, והרבנית אמרה לו שזה נעלם ונתנה לו 30 זלאט"ע בחשבו שזהו יותר ממה שהיה שם. אחרי כמה חודשים הכיס הנ"ל התגלה ובו מאות זלאט"ע, כשהגיע האיש הנ"ל בחג הבאה אמרה לו הרבנית שמצא הכיס האבוד ובו מאות זלאט"ע, ולמה לא אמר לה כלום על זה? השיב הנ"ל שחשב שמסתמא הרבי היה צריך את הכסף בשביל העניים והרבי יודע יותר טוב ממני מה לעשות עם הכסף.

הרבנית מאוד התפעלה ואמר לבעלה הרבי מה קרה, והרבי אמר להחסיד הנ"ל להגיע לחדרו, כשהגיע אמר לו הרבי: תבקשו מה שאתה רוצה! אמר החסיד איני מבקש כ"א שחג הבא (פסח) יהי לי הזכות לשמש הרבי, אמר לו הרבי: זהו חסיד אמיתי⁵⁶.

מספרים על החסיד ר' זושא וילימובסקי שהיה אומר חסיד בלי התקשרות דומה לתרנגול בלי ראש אפשר לרקד ולרקד, אבל אחרי כמה שניות הכל נגמר⁵⁷.

55. הרה"ק רבי יהודה אריה לייב אלטר האדמו"ר מגור ידוע על שם ספרו השפת אמת.

56. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

57. מפי אדמו"ר ז"ל.

ר' לייבל גרונר סיפר שהרבי אמר פעם: למה לא מצייתים לי? הרי ר' פרץ מוצקין הוא יותר מבוגר ממני ועדיין שומע בקולי?⁵⁸

מסופר שפעם במונטריאול התכוונו התמימים לתהלכות ל"ג בעומר והתבטלו משום זה קצת מלימוד התורה, וכתב הרב גרינגלאס להרבי על זה, וכשקרא הרבי המכתב שלו קרעו לכמה חתיכות וזרקו להפח, וכששמע הרב גרינגלאס מה שהיה החליט שכל ל"ג בעומר ילך עם הבחורים לעזור קצת בתהלוכה, וכך עשה⁵⁹.

מספרים על הרה"ח ר' אברהם פריז שכשהרבי יצא בתשי"א בקריאה להחסידיים להשתתף בבחירות, הלך וביטל האזרחות האמירקאי שלו (החוק היה אז שא"א להצביע אם יש לך עוד אזרחות) למרות שקבל פנסיה חודשי ממשלת ארה"ב, הכל כדי לקיים הוראת הרבי!⁶⁰

הרה"ח ר' פרץ מוצקין

58. ויש להעיר מסיפור דומה שקרה עם ר' פרץ שפעם התלונן הרבי לר' לייבעל גראנער ע"ז שהחסידיים אינם מצייתים לו, ור' לייבעל השיב שר' פרץ הוא כאן והוא מתוועד שכל הרביים מקנאים בהרבי על גודל התמסרות של החסידיים שלו, והרבי חייך.

59. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

60. מפ"י השמועה.

חידושי הצ"צ

מישהו אמר פעם להרבי ביחדות שאינו רואה בהחידושים של הצ"צ חידושים כ"כ, אמר הרבי לו: ברינג מיר וועלכע צ"צ דו וויסלט, איך וועט דיר ווייזען חידושים נפלאים⁶¹.

ר' חיים מרדכי הכהן פרלוב⁶² סיפר שהרבי הרש"ב אמר לא' מהרבנים: פאר א חסידישער רב איז פארפעלן א צ"צ א טעה בדבר משנה⁶³.

מספרים שכשנדפס לראשונה חידושי הצמח צדק על הש"ס ביקש הרה"צ ר' יישכר דוב מבעלזא זי"ע לקנות בשבילו כל הסט⁶⁴.

מספרים שכשהרב יצחק הנדל ממונטריאול קנה ביתו עמל לעשות היתר עיסקא כיון שהמלוה היה יהודי וכשהרב הנדל נכנס ליחידות והראה לכ"ק אדמו"ר כל ההיתר שלו אמר לו הרבי: מ'האט ניט געדארפט אנשטריינגען אזויפיל, דער צמח צדק פסקנ'ט אז מ'קען מיקל זיין מאכן א היתר עיסקא⁶⁵.

61. הרה"ח ר' יקותיאל פלדמן

62. מדגולי רבני חב"ד באיטליה ואוסטרליה, למד בתו"ת ליובאוויטש, והרבי הרש"ב אמר עליו שצריכים ללמוד מההתמדה שלו בלימוד.

63. נדפס בספרו ליקוטי סיפורים.

64. מפי השמועה

65. מפי הרב דובער הכהן בעל

פעם מצאו הדברי חיים⁶⁶ מעיין בתשובה של הצמח צדק בעיון רב, וכששאלהו א' לפשר הדברים אמר הרב הנ"ל: אז איך קריג א בריוו פון דער ליובאוויטשער רבי דארף איך דאס לערנען פשט רמז דרוש און סוד⁶⁷.

---

66. האדמו"ר הראשון מצאנז, נודע כבעל רוה"ק ובעל מופת, נודע בשם הספרו הידוע ה"דברי חיים".

67. הרה"ח ר' יצחק דוד גראנער ע"ה.

חזן

oooooooooooooooooooo

מספרים שהיה א' בביהכנ"ס שבכל הזמנות חטף העמוד ועלה לש"ץ, והציבור לא אחז מהחזנות שלו ולא ידעו איך להתפטר ממנו כי הוא היה איש אלים.

יום א' נגש אליו א' ואמר לו: אני יגיד לך סיפור: היה כפרי אחד שכל פרנסתו היה מסוס א', יום א' נאבד לו הסוס ובבהלה רץ לביתו של הרב וסיפר לו בדמעות שליש צרתו איך שהסוס ברח ממנו, אמר לו הרב: אל תדאג תלך לביהכנ"ס תקח את ה"שטענדער" ותעמיד אותו בהרפת, והסוס כבר יחזור מעצמו, באמונה פשוטה רץ הכפרי להביהכנ"ס לקח ה"שטענדער" והעמיד אותו בהרפת, למחרת בבוקר הלך הכפרי להרפת והנה הסוס עומד לפניו, מיד רץ הכפרי להרב ואמר לו בשמחה: אוי רבי איזה נס עשית! איזה צדיק אתה! עכשיו אני ילך ויגיד לכולם שיש בתוכינו צדיק ובעל מופת, הרב שמע א"ז והרגיע אותו ואמר: אני לא עשיתי שום אות ומופת, עשיתי חשבון מאד פשוט: ידוע "אז אויב מען שטעלט דער שטענדער קומט די פערדן צו לויפען". הבין האיש הנ"ל כוונת הסיפור וחדל ממעשיו⁶⁸.

מספרים שבשנים הראשונות היה א' שהיה ניגש להעמוד בשבת ויו"ט והיה מגן שירים שהיה מקורם לאו דוקא מהחסידים, והרבי אמר אז לא' שישתדל להחליף החזן.⁶⁹

מספרים שבילל שבת קודש בשנות שלפני הנשיאות היה הרבי שוהה

68. ועיין בשו"ע ס' נ"ג.

69. בשם א' מזקני אנ"ש.

בחדר הרבי הריי"ץ לשעות ארוכות, וכשגמר ירד להתפלל ביחידות והיה עומד ליד ה"שטענדער" של הש"ץ ומתפלל בנעימות מיוחדת.⁷⁰

---

70. מפי השמועה.

חינוך

סיפור ר' שלום פויזנער⁷¹ שהוא היה שמש בשיקגו ופעם הגיע לשבת לסעועוען סעוונטי והרבי התוועד ובאמצע א' מהניגונים הסתובב הרבי לו ואמר: קרא לשמש ויזרח אור⁷², ר' שלום פאר קיין פיטסבורג מייסד זיין א חדר, ר' שלום כחסידי אמיתי התייעץ עם הרבי ריי"ץ ובברכתו ובשליחתו לקח חפציו ובני ביתו ונסע לשם, כשהגיע שם אמרו לו המתנגדים: יעלה שער בכפיו לפני שחב"ד יעשה כאן חדר, בפעם הבאה שהגיעה להרבי ריי"ץ סיפר לו כל הנ"ל ומה שאמרו לו המתנגדים, אמר לו הרבי ריי"ץ: דו וועסט אקערן און זייען און מיט מיינע טרערן וועט וואקסען און וואקסען, ולבסוף היה הצלחה גדולה⁷³.

מספרים שהגיע פעם איזה חסיד לאיזה עיירה חסידית וביקש להתמנות כהשוחט, והאנשי העיר אמרו לו שרוצים לבדוק אותו האיך הוא שוחט, ובינתיים שילמד עם כתה ילדים, כששמעו זאת נענה החסיד: על הבשר שאתה אוכל אתה לא מאמין לי, אבל על הילדים שלכם אתם לא חוששים⁷⁴.

מספרים שהיה בחור בתוכי תמימים שהיה מאוד מחמיר על עצמו בכמה מיני דקדוקים וחומרות, ומישהו אמר פעם להרבי רש"ב אז מ'דארף אים שמייסען (היינו על שמחמיר על עצמו יותר מדי) אמר לו הרבי: יע גערעכט, אבער ס'ניטא קיינער וואס קען אים שמייסען (היינו שאין אף א' שראוי להצליף אותו וד"ל)

71. הרב שלום פויזנער - א' חשון תרס"ב - כ"ד כסלו תשנ"ה היה חסיד של נשיאי חב"ד - אדמו"ר הרשב"א אדמו"ר הריי"צ והרבי, במשך עשרות שנים כיהן כשליח הרבי בפיטסבורג וראש ישיבת אחי תמימים פיטסבורג.

72. מנוסח התפילה בשב"ק, ופירושו כאן הוא שה"שאמעש" תאיר במלאכתו וד"ל.

73. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

74. הרה"ח ר' בנציון ראסקין.

חזרת דא"ח

מספרים שלאחרי הסתלקות הרבי הרש"ב נחלה הרבי ריי"ץ מאוד וקיבל חום גבוה, פעם כשהרבי היה שוכב ראה אחד מהבחורים שהרבי מלמל משהו בשפותיו והטה אזנו לשמוע ואמר לו א' שהרבי מלמל מהחום, לאחר כמה דקות פתח הרבי את עיניו ואמר לאתו א': יעצט איז געווען בא מיר דעם טאטען, זיידען, און די אלע רביים, און דער טאטע האט מיר באפוילען חזר'ן דער מאמר וואס איך האב נעכטן געזאגט, און איך האב דאס געחזר'ט און דו זאגסט אז דאס איז געווען סתם אזוי ריידען?⁷⁵.

באותו מעמד שלח הרבי שליח להגאון מרוגוצוב⁷⁶ שהוא יפסוק בכוח התורה שהרבי יבריא וכך עשה, והוסיף הנ"ל שהוא פוסק בכח התורה שהבן זוכה בנשיאות לבנו ולחותנו!.

הגאון מרוגוצוב

עוד מאותו מעמד: כשאמר להרב הגאון הנ"ל שהרבי קוראים לו אמר: אז דער נשיא הייסט דארף מען פאלגין, וסגר הספר שלמד והלך במהירות להרבי.

פעם ביחידות ביקש הרבי מבחור בר מצווה לחזור המאמר של הבר מצווה, והוא מיהר לאמרו, אמר לו הרבי: אזוי חזר'ט מען א מאמר?

75. מפי השמועה.

76. הרב יוסף רוזין מכוונה הגאון מרוגוצ'וב- הרוגוצ'וב, תרי"ח - י"א באדר תרצ"ו, היה נצר למשפחת חסידי חב"ד, ידיד אדמו"רי חב"ד ומחבר הספר צפנת פענח.

והבחור הנ"ל הגיב: אבל בין כך ובין כך אף א' שומע, נענה הרבי: אבער פונדעסטוועגין קומט דער בעש"ט דער מעזריטשער מגיד דער אלטער רבי וכו', והרבי פירט כל הרביים.

מספרים על חסיד א' מזקני החסידים שקודם שהתחיל לחזור דא"ח חגר אבנטו ואמר: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

חסידות

ר' יצחק מאיר גוראריה שאל את הרבי שיש בחורים במונטריאול שקוראים לפני שהולכים לישון לקוטי דיבורים, ושאל האם זה מתאים? והרבי אמר לו שזה בסדר⁷⁷.

פעם מצאו החסידים את הרה"ח ר' נטע מאלאסטרעצינער⁷⁸ מעיין בביכל חסידות בעיון רב והבחינו שכל דף הוא ממאמר אחר, ושאלהו לפשר הדברים, ואמא להם: אז חסידות איז אור, און ליכטיקייט קען מען ניט צוטיילען (היינו שכל חסידות הוא אותו אור⁷⁹).

עוד על הנ"ל: פעם באמצע התוועדות אצל הצ"צ התערבו שתי משקאות שסכנה לשתותם יחד, וציווה הרבי הצ"צ ליתנו להרה"ח ר' נטע הנ"ל באמרו: נטע'לע איז אין, און אין איז נושא הפכים, כשהעיר לו א' מהמסובים על מה שהרבי אמר עליו אמר: יע יע נטע'לע איז טאקע גארנישט⁸⁰.

סיפר ר' פנחס קארף שמישהו פעם אמר להרבי שבבוקר קודם התפילה הוא מאוד רוצה ללמוד דא"ח אבל אין לו זמן, ואמר לו הרבי שילמוד בלילה שלפניה וזה יהי' ההכנה שלו לתפילת שחרית שלמחרת, ואמר להרבי: אבער ביינאכט קען איך ניט לערנען מיט קאפ, ענה הרבי: אויב אזוי זאל מען לערנען מיט'ן הארץ⁸¹.

77. הרה"ח ר' יוסף גולדברג.

78. רבי נטע ממאלאסטרעשצענא היה מגדולי חסידי אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הצמח צדק, כיהן כרבה החסידי של העיר מאלאסטרעשצענא.

79. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

80. מהנ"ל.

81. אאמו"ר

חסידים

הרבי אמר פעם לר' יעקב יהודה העכט: איך קען טאן נאר וויפיל כוחות חסידים גיבען מיר⁸².

מספרים שפעם היה ר' מענדל פוטערפאס בלאס ענגעלעס והאכסניא שהיה עשיר גדול הראה לו החדר והמטה שבו יישן און ס'געווען כולו אומר כבוד, בלילה לקח ר' מענדל א' מהכרים הניח

הרב יעקב יהודה העכט עם הרבי

את זה על הקרקע והתכונן ללכת לישון, כששאל המלווה על זה אמר: איך וויל ניט שלאפין אויף א בעט וואס איז געמאכט געווארין פון פריקת עול⁸³.

מישהו פעם אמר לר' מענדל פוטערפאס שהוא במשבר רוחני, אמר לו ר' מענדל בבת צחוק על פניו: אה! משבר לאשה (כן הוא לשון חז"ל ופי' אשה שיושבת על המשבר ומוליד)

פעם הגיע א' מצאצאי הרה"ח ר' מאיר שמחה חן ואמר לו הרבי: איך האב געקענט אים פון פעטערבורג, ער איז געווען א הויכע איד⁸⁴.

82. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

83. מפי השמועה

84. להעיר שבגשמיית היה ר' מאיר שמחה נמוך קומה.

מספרים על החסיד ר' מנחם מענדל קונין⁸⁵ שכשהגיע הרבי ריי"ץ לאמריקא בפעם הראשונה החליט למכור כל החלקים שלו שהיה בבורסא⁸⁶ ולתן הכסף לכ"ק אדמו"ר הריי"ץ, באותו זמן זה היה מאוד גבוה וציפו שזה ילך עוד יותר גבוה, וכולם השתוממו ע"ז וגער בו שעושה מעשה שטות, אבל הוא כבר החליט, אמר ועושה הוא מכר הכל ונתן עשרים אחוזים להרבי הריי"ץ. ומיד לאחר זה אירע המקרה המפורסם של "הגרייט דיפרעשין" וכל ה"סטאקס" נפלו למטה מטה. אבל לר' מענדל נותר הרבה כסף, ולבסוף הוא כלכל אותם אנשים שגער בו ולגלג עליו⁸⁷.

עוד מספרים על הנ"ל שלפני פטירתו חילק כל הכסף שלו למוסדות הרבי וכשהגיע בניו אליו אמר בזה"ל אויב דו זוכסט א "העלפינג הענד" ("יד לעזרה") גיי צו די אנדערע האנט⁸⁸!

פעם הגיע החסיד המפורסם ר' משה וובר⁸⁹ לבקר בבית חיינו וכשהלך ליד בית הרבנית חנה זי"ע, שאלה אותו מיהו ואמר ר' משה שמו, אמר הרבנית: יע יע דער זון האט מיר דערציילט.

הרה"ח ר' משה ובר

מספרים שהיה פעם שני אחים שגדלו בבית מתנגדי, וכשגדלו כל א' הלך לדרכו א' לדרכי החסידים וא' נשאר מתנגד, פעם נפגשו יחד ודיברו

85. הרב מנחם מענדל קונין תרל"ב - א' תשרי תשכ"ב היה מזקני חסידי חב"ד בארצות הברית מנאמני בית רבי יו"ר אגודת חסידי חב"ד בארצות הברית, חבר מרכז לעניני חינוך ומחנה ישראל וג'זבר קרן רייזנדשל.

86. היה איש עשיר.

87. מפי נכדו.

88. מהנ"ל.

89. הרב משה ובר ה' בכסלו תרע"ד 1913 - י"ח באדר א' תש"ס, היה מראשי ישיבות "חת"ם סופר" ו"אוהל משה" מחזיר בתשובה וזקן משפיעי חב"ד בארץ ישראל, נצר לשושלת אדמו"רים ורבנים, בראשם הישמח משה מסאטמר - אבי שושלת חסידות סאטמר, חוזרים בתשובה רבים ראו בו את אביהם הרוחני.

על מה שעבר עליהם, ביני לביני אמר האח החסיד לאחיו המתנגד: למה אתה נראה כ"כ עצוב, אמר לו אחיו אני יגיד לך את האמת כל החיים שלי השתדלתי ושאבתי להיות משהו - ראש ישיבה, רב, דיין, אבל בפעול לא נצמח ממני כלום, ונשארתי אותו גארנישט שהייתי. פנה אליו אחיו החסיד ואמר לו: מעניין, לי יש בעייה מאוד דומה, אבל קצת שונה, כל חיים שלי אני שואב ומשתדל לבטל את ה"אני" שאני לא יהי' משהו.

ר' לייבל שפירא מספר שפעם בשמח"ת הרבי נתן מכוסו לחיים לר' יואל כהן והיה א' שתמה ע"ז, אמר לו הרבי: וואס ווילט איר, ער איז דאך "דולה ומשקה מתורת רבו"⁹⁰.

ר' לייבל שפירא סיפר שכשגמר ר' יואל כהן הכרך הראשון של ספר הערכים ושלחו להרבי, אמר הרבי: א גוטע קאפ האב איך אלעמאל געוואוסט, אבער אזא גוטע קאפ!?

ר' יצחק דוד גראנער סיפר שפעמים רבות היה ר' מיכאל דבורקין יושב בזאל בסעעוען סעוונטי ומספר סיפורים חסידים, ואם קרה שהסתפק בסיפור ולא ידע כל הפרטים הפסיק מלהגיד הסיפור באמרו: א חסיד'שער מעשה מוז מען דארציילען בדיוק!.

---

90. לשון חז"ל.

יחידות

מספרים שכשהוציא לאור כך י"ב באגרת קודש של הרבי בתשמ"ז, שאז כבר הפסיק הסדר ליחידות פרטי, המוצאים לאור כתבו בההקדמה שי"ל שהאגרת קודש של הרבי הוא ע"ד מה שאדמו"ר ז"ל כתב בהשער דף של תניא שמפני אפס הפנאי א"א לקבל כולם, ושהתניא יהי' כמו יחידות ממש וכו'. וכששלחו להרבי את זה כתב הרבי ע"ז: מהיר⁹¹.

מספרים שפעם רצה א' מהרפורמים לפגוש עם הרה"ח ר' יעקב יהודה העכט וכדי להשתמט ממנו אמר שיש לו יחידות אותו לילה עם הרבי, ואכן באותו לילה נסע ר' העכט ל770 והרבי ראה אותו וסימן לו שיכנס לחדרו הקדוש, ונתן כ"ק אדמו"ר לרב העכט צק של שלושלים אלף דור להמקווה שהרב העכט היה בונה⁹².

פעם נכנס משהו ליחידות אצל כ"ק אדמו"ר הרשב"ב, והחל כ"ק אדמו"ר הרשב"ב לחייך אליו - אז חייך בחזרה. אמר לו כ"ק אדמו"ר הרשב"ב: אז איך שמייכלט דארפסטו וויינען.

מספרים על הרב משה קצנלבויגן⁹³ שנשאר ברוסיה הרבה שנים לאחר שכולם עזבו והיה לומד כל היום בהבית הכנסת במאסקווא שו"ע והיה

91. הרה"ח ר' שד"ב לוין.

92. מפי בנו של הרה"ח ר' יעקב יהודה העכט

93. הרב משה קצנלבויגן - משה שרה'ס, י"א ניסן תרצ"א - ח' אלול תשע"ד היה שותף בפעולות ארגון הבריחה הידועה מרוסיה ובהעלאת כתבי החסידים מעבר למסך הברזל והפצת כתבי יהדות וכתבי רבותינו נשיאנו ברחבי ברית המועצות, ובאחרית ימיו - מאנשי קהילת חב"ד בלונדון.

הרה"ח ר' משה קצנלבויגן

בקי עד להפליא בזה, וסיפר שלא למד גמרא כי לא היה נמצא שם גמרות, וכשהגיע להרבי ביחדות אמר לו הרבי ששמע שהוא בקי בד' חלקי שו"ע, ואמר להרבי "אז אפשר דער וואס האט עס געזאגט זאגט ניט דער אמת" ואמר לו הרבי: דא בא דער טיש זאגט מען נאר דער אמת! וסיפרו שהרב משה מעולם לא מחל לאות א' שסיפר להרבי על זה⁹⁴.

ר' זושא וילימובסקי פעם הגיע ליחדות בבכיה, ואמר לו הרבי: ר' זושא וואס איז אויפ'ן הארצען, דא קענסטו אראפלייגען אלע פעקלעך!⁹⁵

94. הרה"ח ר' יוסף קליין.

95. מכתבי ר' זושא וילימובסקי.

כיבוד אב ואם

ר' יקותיאל פלדמן סיפר שכשהרבי הגיע בתש"ז לפריז לפגוש אמו, הסתכל על אמו במבט חזק בלי התפעלות חיצוני, וביאר ע"פ מה שמובא בדא"ח על אהבה עצמית שאינה בהתגלות הלב כ"א בעומקא דלבא.

מספרים שאחרי פטירת ר' ישראל אריה לייב אחיו של הרבי לבש הרבי סנדלים כדין, אבל צבע אותם שחור כדי שאמו הרבנית חנה לא ידע מפטירת בנה.

מספרים ששעה לפני קבלת הנשיאות בתשי"א הרבי הגיע לאמו בביתה ודיבר עמה.

גם מספרים שהרבי הגיע כל יום לבקר אמו אפילו בר"ה ויום כיפור.

פעם סיפר הרבנית חנה לא' על בנו הרבי ואמר: מהבר מצווה הוא לא חזר גבו עלי, והוא עושה כמו שאני לא יודע, אבל אני יודע.

מענין לענין: הרבנית חנה פעם סיפר לא' בזה"ל: אזא רבי איז קיינמאל ניט געווען, און איך זאג דאס ניט ווייל ער איז מיין זון, נאר דער אמת איז אזוי!.

כינוס תורה

מספרים שפעם בכינוס תורה הזמין הרב עלבערג⁹⁶ לדבר, ובאמצע נאוומו התחיל לדרוש בענין העון דביטול תורה, ואמר: איך וועט דיר מגלה זיין א סוד, אין גמרא שטייט: כל מי שיש בידו ללמוד ואינו לומד ה"ז חייב כרת, שנאמר הכרת תכרת וגו', וכולם פרצו בצחוק. (הנ"ל לא ידע שזה כתוב בפרק א' תניא, וחשב שלא יודעים ממאמר חז"ל זה)

פעם ביקשו מר' שמואל דוד רייטשיק לדבר בכינוס תורה וסירב באמרו שאין לו מה לדבר, כשהתחיל הכינוס והנאומים, ניגש ר' שמואל דוד לר' מענטליק (שהיה האחראי)

הרה"ח ר' שמואל דוד הלוי רייטשיק

ואמר: אויב אזוי (דהיינו שראה על איזה רמה מדברים ומפלפלים) קען איך אויכעט זאגען עפעס, ולבסוף דיבר משהו במס' יבמות⁹⁷.

פעם בכינוס תורה איז געווען א קליינע עולם, וכבקשו מא' הרבנים לדבר אמר ווארט: שכתוב בסוף מסכת עוקצין שעתיד הקב"ה להנחיל ש"י עולמות לכל צדיק, והקשה שלכאורה היה יותר טוב שהקב"ה יתן "איין גרויסע עולם" בשיעור ש"י עולמות, ולשם מה צריכים ש"י עולמות, ותירץ שמזה מובן אז א קלענערע עולם איז בעסער.

96. מראשי אגודת הרבנים בארה"ב.

97. מפי השמועה.

כבוד

oooooooooooooooooooooooooooo

סיפר הרה"ח ר' זלמן לבקובסקי⁹⁸ שפעם כיבד להרבי ריי"ץ כבוד גדול, והרבי התענה ע"ז מעת לעת.

סיפר הרב יצחק דוד גראנער שפעם הגיע ר' משה פיינשטיין להרבי הריי"ץ, וכשהגיע אמר לו הרש"ג שחמיו היה ממתין בשבילו.

ר' מענדל פוטערפאס היה אומר ע"ז שכתוב במס' אבות: כל הבורח מן הכבוד הכבוד בורח אחריו, והקשה: למה יגיע לו כזה עונש שהכבוד ירדף אחריו? אלא מאי מזה שבורח ממנו "איז א ראייה אז ער האט עפעס א שייכות דערצו", ולכן עונשין אותו שהכבוד ירדוף אחריו.

---

98. ראש ישיבה של תות"ל המרכזית.

משפיע

מספרים שכשציווה הרבי לר' מענדל פוטערפאס לנסוע לכפ"ח למלאות את מקומו של ר' שלמה חיים קסלמן⁹⁹, שאל הרבי איך ומה לענות להבחורים שבאים לבקש עצה ועזרה וכו'. אמר לו הרבי שיגיד לו את המחשבה ראשונה שלו¹⁰⁰.

מספרים שהרבי אמר להרה"ח ר' בנציון שמטוב¹⁰¹ שהמשפיע היחידי ווואס מ'קען שיקען צו עם די בחורים הוא ר' שלמה חיים.

מספרים שמשפיע א' התלונן לפני הרבי שהוא תובע מהבחורים דברים שהוא בעצמו אינו עושה, אמר לו הרבי: נו, איז הויב אן תובע זיין באזיך אויך!¹⁰²

99. הרב שלמה חיים קסלמן מכונה ר' שלמה חיים, - כ' אלול תרנ"ד 1894 - י"ט אייר תשל"א, היה משפיע בולט, מהחשובים והמפורסמים בדור אדמו"ר הריי"צ, שהעמיד דורות רבים של תמימים בישיבות חב"ד בארץ הקודש.

100. מפי השמועה.

101. הרב בן ציון שם טוב - ט"ז חשוון תרס"ב - ה' תמוז תשל"ה, היה שד"ר, התבלט בהתקשרותו בלב ובנפש לרבי. מונה על ידי הרבי בשמיני עצרת תשל"א ל"בעל הבית" על מדינת אנגליה. ניחן באהבת ישראל עד כדי מסירות נפש.

102. מפי השמועה.

משיח

.....

מספרים בשם ר' ישראל נעוולער ששמע בשם הרשב"ץ ששמע מר' מיכאל אפוצקער ששמע מאחי אדמו"ר הזקן ששמע מאדמו"ר הזקן שאמר: משיח וועט זיין א יונגערמאן וואס פון זעכציק אכציק וועט אנהויבען פועל'ן בכל התוקף.

מצות מעשיות

פעם ביחידות שאל הרבי לילד קטן: כמה חוטין יש בציצית? והילד ענה 32, אמר לו הרבי: ואתה יודע למה יש ל"ב חוטין? והילד לא ידע מה לענות, אמר לו הרבי 32 בגמטריא לב, "אז מען לייגט ציצית און מען געדענקט די מצוות האט מען א געזונטער הארץ"¹⁰³.

בעת המאסר של כ"ק אדמו"ר הרי"ץ שאל א' מהחוקרים את כ"ק אדמו"ר הרי"ץ להוכיח לו שיהדות והקב"ה הוא אמת, אמר לו הרבי: תבוא לביהכ"נ, תניח תפילין ותתפלל, ואז אני יסביר לך האמת של האלוקות.

פעם בהתוועדות של כ"ק אדמו"ר הרש"ב הסביר הרבי בטוב טעם מעלת מצוות מעשיות, וסיפר הסיפור הידוע על הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיצוב שאחז תרנגולת לשחוט, ולפני ששחט נפל בדביקות עצומה בכוונת מצוות שחיטה, וכשהתעורר מדבקתו ראה שהתרנגולת ברחה, וכשספר הרבי זאת אמר בהברה של יהודי פוילען: און די האון איז אנטלאפען!¹⁰⁴

103. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

104. בשם הרה"ח ר' פאלע כהן. (נדפס בספרו שמועות וסיפורים).

מתנגדים

סיפר ר' מיילך צוויבעל שבשנים הראשונות ב770 היה ראש ישיבה מעדת המתנגדים, וכשהיה נותן שיעור היה הרבי מאזין מאחורי הדלת, קרה פעם שבאמצע השיעור הוא ציטט איזה פני יהושע והתייחס אליו בהעדר הכבוד, וכשהרבי שמע את זה החוויר כסיד¹⁰⁵.

מספרים בדיחה שהיה א' מגדולי המתנגדים שבנו יצא לתרבות רעה, ומישהו פעם שאל אותו היאך זה קרה והרי ידוע הכלל שהפרי לא נופל רחוק מהעץ, וענה המתנגד הנ"ל: בד"א בעץ נמוך, אבל בעץ גדול... וד"ל

מספרים שהרבי אמר שהיום אין יותר מתנגדים, מתנגד הוא מי שקורא עיתון לפני התפילה¹⁰⁶.

105. מנכדו של הרה"ח ר' מיילך צוויבעל.

106. דער רבינ'ס קינדער.

מסירת נפש

אאמו"ר ז"ל היה אומר: בנוגע להעקידה כתיב ויאמר ה' אל אברם ויאמר הנני, ומפרש רש"י: הנני - כך היא עניתן של חסידים, וקשה שאותו לשון יש אצל עשו - שאמר לאביו כשקראו לצוד צייד - "הנני", ורש"י לא מפרש כלום? ותירץ שזהו מפני שעשו הלך לעשות מה שהוא רגיל לעשות - לצוד צייד, אבל אברהם הלך לשחוט בן יחידו היפך טבעו, ואעפ"כ הזדרז ועשה בשמחה ולב שלום, זהו מדת חסידות והבן.

חסידים היה אומרים: ידוע שנפש הוא ענין הרצון, וכמ"ש אין נפשי אל העם הזה. וזהו פירש מסירת נפש: אפגעבען דער רצון.

מספרים שכשרצה שר' מענדל פוטערפאס לעזוב גסולת רוסיה ולצאת עם משפחתו לחופש שאל ר' יונה פאלטאווער מה לעשות, וענה לו: הייסט עס אז צו מסירת נפש איז דא אויך א גבול!

מחשבות זרות

פעם הלך ר' משה ובר עם בחור מסוים ברחובות ירושלים, ובאמצע ההליכה נפל להבחור מחשבה לא טהורה, פתאום הפנה ר' משה מבטו אליו נתן לו סטירה קלה, ואח"כ חבקו ונשקו¹⁰⁷.

פעם אמר הרבי לא' ביחידות: כשהבחורים חושבים או עושים דברים לא טובים, זהו חזרת שטחים ברוחניות, וזה גורם רח"ל להחזרת שטחים בגשמיות¹⁰⁸.

מספרים על חסיד א' שהיה בסביבה של הרה"ק ר' שלמה קארלינער, והיה ידוע שאם נפל בראש מחשבה לא טהורה היה הרה"ק מגער בו, פעם א' חשב מחשבה והתמלא פחד מזה שהרבי יגער בו אבל מיד חשב: אם מהקב"ה אני מפחד גם מהרבי לא צריך לפחד, ומיד אמר ר' הרה"ק ר' שלמה: ניין ניין! דער רבוננו של עולם קען ליידען, איך קען נישט ליידען.

107. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

108. מפי השמועה.

מופתים

מספרים על הרה"ק מרימניץ שהרכב שלו היה הולך קילומטרים בלי דלק.

סיפר ר' יצחק דוד גראנער שהיה בחור בתות"ל ב770 שהיה לו בעיה בדיבור והיה מגמגם, וכשהלכו הבחורים על "ריליסט טיים"¹⁰⁹ היה לו מאוד קשה וביקש מהרבי ברכה ע"ז, והרבי ברכו ומאז התעלם כל הבעיה ודיבורו היה רגיל ככולם.

מספרים שר' לייזר ננס הגיע ליחידות עם קבים בשביל הרגליים, והרבי אמר לו שיזרוק אותם, וכך עשה ומאז התחיל ללכת כרגיל.

---

109. "שעה הדתית", כל יום רבעי הולכים הבחורים בתות"ל לבתי ספר העממיים ללמד הילדים מאחב"י יהדות.

עבודה

פעם התוועד א' מהמשפעים על זה שידוע שלימוד החסידות ועבודת התפילה צריך לקחת זמן דווקא, ושלא למהר. והמחיש את זה במשל: אם יש לך קוגל שצריך להיות בתנור לחצי שעה על 350 מעלות, מה יקרה והאדם יגיד: אין לי זמן אני ישים התנור ל 550 מעלות והקוגל יהי' מוכן בעשרים דקות, מה יקרה? הצד החיצוני יהיה שרוף והצד הפנימי לא יהיה מוכן, אותו דבר בעבודת השם - המחיש המשפיע - "עס דארף נעמין צייט" וד"ל.

מספרים שהרבי רש"ב אמר על ר' דוד הורדאקער ור' שילם קוראטין שהם הקרן של תו"ת, והשאר הוא רווח נקי.

יש ווארט חסידי: המשכיל יבין, אבל העובד מרגיש¹¹⁰.

110. מובא בשיעורים בספר התניא.

פסח

פעם שאלו הרבי לפני הנשיאות אם הוא רוצה לראות איך שאופים המצות, והרבי אמר: אם הייתי מגיע ורואה איך עושים את זה לא הייתי אוכל את המצות, וד"ל¹¹¹.

סיפר ר' יצחק דוד גראנער שפם בהסדר אצל הרבי ריי"ץ הרבי לא העביר המים האחרונים על שפמו ואמר הרבי הריי"ץ: אזוי האט דער טאטע געפירט, והגם אז מיר גלייכען זיך ניט, אבער פסח מעג מען.

סיפר ר' יצחק דוד גראנער שפעם במאפיה של המצות היה שם רב א' והרבי מקופשניץ, והתחיל הרב הנ"ל להסביר להאדמו"ר מקופשניץ מצוות מצה ע"ד הקבלה, ואמר האדמו"ר הנ"ל: איך ווייסט ניט קיין קבלה, איך ווייס אז דער אויבערשטער האט געהייסן באקען מצות, גיי איך באקען מצות.

האדמו"ר מקופשניץ

111. הרה"ח ר' יצחק דוד גראנער ע"ה.

צדקה

.....

סיפר א' שפעם בהיותו ילד המתין ליד דלת הרבי לקבל מטבע לצדקה כנהוג, וכשהרבי נתן לו מטבע נפל עוד מטבע מידו הק', והילד הגביה את המטבע והניח אותו בכיסו, והרבי עשה לו תנועה בידו שהוא יחזור את זה לו.

סיפר הרבי פעם: באחד ממוצאי השבתות בעת שהותו של הרבי בוינה, ניגש הרבי לקופת צדקה ושלשל לתוכה מעות. ניגש אליו אברך חשוב, והוכיחו שמובא בכתבי האריז"ל שנתנית צדקה היא ביום דווקא ולא בלילה. כאשר הגיע אל חמיו הרבי הריי"ץ וסיפר לו על ה'פסק' שקיבל, אמר לו אדמו"ר הריי"צ: אותו אברך, מסתמא גם ביום אינו נותן צדקה. וסיים הרבי: ישנם כאלו שנאחזים בענינים כגון אלו... הלוואי ויהיה זה הדבר היחיד שבו הוא עובר על כתבי האריז"ל וצוואת רבי יהודה החסיד.

הרה"ג הרה"ח ר' לוי יצחק אביו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מספרים שבעת הסתלקות של ר' לויק (ובכלל כל אותו זמן) לא בכה הרבנית חנה, רק בעת סתימת הגולל נגש להארון ואמר בזה"ל: אזא גרויסע מענטש! צו וועמען האסטו אונז געלאזט.

מספרים שלפני פסח של תש"ד צווה הרופאים לר' לויק לא לאכול שום מאכל קשה ובכללו מצה אמר ר' לויק: דאס איז ניט עסען, דאס איז עפעס אנדערש.

מישהו פעם נכנס לרבנית חנה והתנהג שלא בדרך ארץ, אמרה לו: אני בת ת"ח, אשת חבר, און פון די זון האב איך אויכעט ניט וואס צו שעמען.

מספרים שבעת הפטירה הגיע נערה אחת מאנ"ש והתחיל לבכות ולצעוק ברעש גדול, פנה הרבנית חנה ואמר: ביי אונז אידן דאס ניט דער סדר, ביי אונז שרייט מען ניט.

הרבי

oooooooooooooooooooooooooooo

משיהו פעם תקע בדלת של הרבי פתק ע"מ שכשהרבי יפתח הדלת הרבי יקח את זה, לבסוף כשהרבי פתח הפתק נפל והרבי היה צריך להרים את זה, כששמע האיש נפל ברוחו שגרם לרבי להתכופף, ישב הנ"ל וכתב לרבי כתב התנצלות, לאחר כמה ימים הוא קיבל מענה מהרבי בזה"ל: הרי זה כל עניני: צו אופהויבען¹¹².

מספר ר' ישראל נח וואגעל שפעם לפני הנשיאות הגיע מישוהו לחפש הרבי ואמר לו הרב חדקוב שהרבי נמצא אצל איינשטיין, והאיש חשב שהרב חדקוב דוחה אותו בקש, ור' חדקוב ראה זאת ואמר: באמת הוא כן, הפורפסר המציא משהו עכשיו וכינס עשרה אנשים הכי מחוכמים שבאזור, והרבי הוא אחד מהם.

פעם נכנס כ"ק אדמו"ר לזאל (קודם הנשיאות) וקרא לב' תלמידים וביניהם היה ר' משה גרונר. ושאל מהם אם יכולים לעשות לו טובה גדולה, ובתנאי שיסכימו מראש שיעשו כל דבר שיצווה עליהם. הסכימו. וציווה להם לעלות לחדר היחידות של כ"ק אדמו"ר הקודם ג"ע ולמשוך משם עם הכסא רב אחד ששהה שם הרבה זמן - והרבי יצעק עליכם, אבל אל לכם להתחשב בכך. עשו. ואח"כ ירד כ"ק אדמו"ר ומסר להם ייש"כ מהרבי הקודם.

פעם פגש חסיד חב"ד א' בזקן מופלג א' שעשה הבדלה ולא הניד הידיים

112. בשם הרה"ח ר' יוסף וויינבערג ע"ה.

כלל, ואמר הזקן שיגיד לו סיפור שהנ"ל היה באזור שא' מהרפורמים סגר המקוה והלך הנ"ל ושר המנעול, ובכך היה אפשר להנשים להשתמש בהמקוה, וכשהגיע להרבי וסיפר לו המעשה אמר לו הרבי: געבענשט זאל זיין די הענט וואס האבן געברעכט די שלאס פון די מקוה!¹¹³

מספרים שכהשגיע הרה"צ ר' אהרן מבעלזא לוויןא ושם היה כ"ק אדמו"ר נשיא דורינו והגיע כ"ק אדמו"ר לתת שלום להרה"צ ר' אהרן, ואמר הרה"צ שהיה כבד עיניים: ווער איז דער יונגערמאן? וענה כ"ק אדמו"ר: דער ליובאוויטשער רבי'ס אן אידיים, ואמר הרה"צ: איך האב געשפירט איך האב געשפירט!¹¹⁴

סיפר א', שפעם עסקו לא היה במצב טוב ומפני שהוא לא היה יכול להגיע להרבי שלח אשתו לבקש ברכה מהרבי, ואמר לאשתו לבקש מהרבי עשר דולרים, הגיעה האשה להרבי ושטח לפני הרבי בקשת בעלה, פתח הרבי המגירה וחפש ולא מצא כ"א דולר אחד והרבי נתן לה, אבל היא התעקשה ואמרה שבעלה בקש עשר דולרים, הרבי חייך ואמר: את אשה כשרה שעושה רצון בעלה, ונתנה לה 20 דולרים. וסיפר האיש הנ"ל שאם העשרים דולר הנ"ל רכש מכונה לייצר בד, ומאז והלאה עסקו הלך ושגשג והצליח עד מאד!¹¹⁵

מעשה בא' שכל פעם שאשתו התעברה הפיל עוברת רח"ל, והלך להרבי לבקש ברכה ע"ז והרבי אמר לשמור שבת, וספיר הבעל המעשה שהוא היה שומר הרבה מצוות תפילין מזוזה וכדומה, אבל דווקא שבת היה קשה לו מצד העסק והחליט לסגור חנותו בשבת, ובאותו שנה נולד לו בן והרבי שיגר לו מכתב בשביל הברית!¹¹⁶

113. מפי הרה"ח ר' צבי הירש חיטריק

114. מפי הרה"ח ר' ישראל נח וואגעל

115. מפי בעל המעשה.

116. מפי בעל המעשה.

סיפר ר' יצחק דוד גראנער שפעם לפני הנשיאות עשה כינוס ילדים והרבי הגיע ברכבת לראות את זה.

הרה"ח הנ"ל סיפר שפעם הלך לאחר פסח בשליחות לשיקאגו, ולפני שיצא הרבי אמר לו: מכיוון שלא תהי' כאן לעשות התהלכות לל"ג בעומר אז שתעשה אסיפה ע"ז עכשיו וזה יהי' השתתפותך בזה.

מעשה בא' שבתו חלתה במחלה הידועה והרופאים אמרו נואש לחייה רח"ל, והגיע להרבי לבקש ברכה והרבי אמר לו לבדוק המזוזות, וכשהגיע לביתו ראה שבכל ביתו יש לו רק מזוזה א' וכשפתחו ראה שתיבת "למען ירבו ימיכם וימי בניכם" נמחקה, מיד רץ להסופר ותקנו, ובפעם הבאה שהבת הגיע לרופאה אמרו הרופאים בפה אחד שאין שום דבר והכל התעלם לגמרי¹¹⁷.

מעשה בילד א' שאביו הביא אותו לרבי לקבל מטבע לצדקה ובפה הילד היה מוצץ ("צוקערקע") וכהושיט ידיו לקבל המטבע מידו הק' נפל המוצץ מפיו ונפל על השולחן, והרבי הרים את המוצץ ונתנו להילד¹¹⁸.

מעשה בבחור א' ממשפחת כהנים שרצה להתחתן עם גרושה, והוריו הפציר בו להגיע איתם להרבי, כשהם הגיעו ליחדות אמר לו הרבי: שתדע שאני מקנא בך, למה? כי יש לך היכולת לגרום כזה נח"ר להקב"ה וביכולתך לעשות מצוה שאני לא יכול לקיים, ומאז הוא נפרד מאשה¹¹⁹.

117. מפי בעל המעשה.

118. מפי בעל המעשה

119. הרה"ח ר' י"י פלטיאל.

מספרים שפעם הגיע א' להבבא סלי ואמר לו הבבא סלי: למה אחרת הלא לפני כמה דקות היה כאן הרב מנחם מברוקלין!¹²⁰

מעשה בבחור א' שהגיע להרבי ביחדות בשביל הבר מצווה שלו והרבי שאל אותו מה הוא אוהב והוא ענה בייסבול, ואמר לו הרבי: אתה יודע ההפרש בין המשחקים לבין האהודים? רואים את זה בסוף המשחק: האהודים כשרואים הם שהקבוצה שלהם לא הולכים לנצח הם עוזבים, אבל המשחקים הולכים עד הסוף. אותו הדבר ביהדות צריך להיות מהמשחקים שהולכים עד הסוף¹²¹.

סיפר שליח א' שפעם פגש בחור יהודי והנ"ל שטח בפניו צרתו: הוא פגש גוייה ורצו להתחתן אבל היא אמרה שקודם הוא צריך להתנצר רח"ל והוא במבוכה גדולה, כששמעו זאת השליח אמר להבחור הנ"ל: אל תדאג אני יצלצל למזכירות הרבי ומשם הכל יסתדר, השליח צלצל ודיבר עם ר' חדקוב על זה, באמצע נדלק עוד קו והוא שומע קולו של הרבי אומר לו: אל תדאג הוא יכול ללכת הביתה אין מה לדאוג, כששמע זאת הלך הביתה ולאחר חצי שעה הגיע הבחור הנ"ל בבכיות ואמר לו שלפני דקות אחדות צלצל הגוייה ואמרה לו שאין ברצונה לפגוש עוד! לבסוף התחתן הבחור הנ"ל עם יהודייה והקים בית נאמן בישראל¹²².

מספרים על ר' בערל ווייס¹²³ שבפעם הראשון שהגיע להרבי היה באמצע התועדות ואמר הרב רייטשיק להרבי שהנ"ל תרם מאה אלף דולר להשיבה של חב"ד¹²⁴, והרבי הגיב: לחיים ולברכה! וכשספר ר' בערל הנ"ל הסיפור הוסיף שאז תפס שבליובאוויטש נמצא האמת - "דא קען מען ניט

120. מפי הרב ד"ר אוחנא

121. הסיפור ידוע ומפורסם.

122. מפי השליח.

123. גביר חבד"י מלאס אנגלס.

124. סכום ענק באותו ימים.

חאפען מיט געלט". אח"כ כשהגיע ליחידות הודה הרבי לו על זה.

סיפר א' שבימי בחרותו הלך בשבת קודש לחזור דא"ח בבית כנסת מסוים, והרב שם היה תמיד מתנגח עם הבוחרים שהיו תמיד אומרים "בברכתו של הרבי" והרב היה אומר להם: זה לא הרבי זה הקב"ה. פעם הגיעו הבוחרים והיה יורד גשם שוטף והרב היה מאד נתפעל שהבוחרים הגיעו והחליט שלמחרת יום ראשון יגיע להרבי בחלוקת דולרים להודות על זה שהבוחרים מגיעים כל שבת. כשהגיע תורו ועמד לפני הרבי אמר להרבי: אני מודה להרבי על הבוחרים שמגיעים, ושהרבי ימשיך בנתינת כוחות להבוחרים. והרבי קטף אותו ואמר: דאס איז דער אויבערשטער'ס כוחות¹²⁵.

סיפר ר' לייבל שפירא שפעם הגיש ר' יואל כהן פלפול בדא"ח שא' מהבוחרים של הישיבה כתב, ובטעות נחסר שתי שורות שלימות, והרבי השלימו (בכתי"ק) את הענין שנחסר.

סיפר א' שהיה לו בעיות עם אבנים בתוך הכליות, והרופאים ציווה לעשות ניתוח ושאל הרבי מה לעשות, והרבי אמר לא לעשות שום ניתוח, והרופאים אמרו שנותנים לו חודש להחליט ואחרי חודש הם מסלקים עצמן מזה ולא לוקחים אחריות, ובתוך שעות אחדות האבנים יצאו והכל הסתדר, וכששמע הרבי ע"ז אמר: איך האט אים געזאגט ניט צו מאכען קיין אפאראציע!¹²⁶

125. מפי הבחור הנ"ל.

126. מפי בעל המעשה.

שידוכים

סיפר א': פעם הגעתי להרבי לבקש ברכה בשביל שידוך והרבי שאל אותי האם שידכתי אף פעם בעבר? ואמרתי שכן היה, אבל בטלתי אותו, והרבי שאל: האם בקשת מחילה ממנה על שבטלת? ואם לא תלך ותבקש מחילה ואני יבטיח לך שידוך בקורב, אמרתי להרבי: אתה מבטיח? והרבי אמר: א ווארט איז א ווארט! וכך הווה - בקשתי מחילה ממנה ובתוך זמן קצר מצאתי שידוך המתאים¹²⁷

סיפר א': כשפגשתי כלתי וראיתי שמשהו מתקדם אמרתי לה שאני מאוד רוצה שהרבי יסדר הקידושים שלנו אבל יש שתי תנאים: שהחתן יגדל זקן ושהכלה יתלבש בפאה, ובאם לאו הרבי לא מסדר קידושין. וכששמעה זאת אמרה שהיא לא מסכים בשום פנים, אז אמרתי לה שאם כן אני רוצה לבטל השידוך, בפעם הבאה שהגעתי ליחידות אמרתי להרבי מה שקרה ושרצוני לבטל השידוך. אמר הרבי: ומה יהי עם המצוה של "ואהבת לרעך כמוך". ואמרתי: אבל אני מאוד רוצה שהרבי יסדר הקידושין שלנו, והרבי חזר שוב פעם: ומה יהי עם מצות "ואהבת לרעך כמוך" וכך הסתיימה היחידות, בפגישה הבאה עם המדוברת דיברנו הרבה ובתוך כך היא התחילה לבכות, אמרתי לה: למה את בוכה? והיא אמרה שהיא מאוד רוצה להתחתן אתי אבל אינה מוכנת להתלבש בפאה, אמרתי לו: וכי משום זה יבוטל השידוך? היא נדהמה ושאלה: אבל הרבי לא יסדר קידושין? עניתי לו: אבל יש מצות ואהבת לרעך כמוך! היא השתוממה ואמרה: אם אתה מוכן לוותר על הרצון שלך גם אני מוכנת לוותר על שלי, והיא הסכימה ללבוש פאה, ובסוף הרבי סידר הקידושין¹²⁸.

127. מפי בעל המעשה.

128. מפי בעל המעשה.

סיפר ר' יצחק דוד גראנער שלהרב מנחם נחום הבן של כ"ק אדמו"ר
האמצעי הציעו לו שידוך, אבל לא מצאה חן בעיניו והגיע לזקנו כ"ק
אדמו"ר הזקן ליטול עצה על זה, מיד כשנכנס אמר לו כ"ק אדמו"ר הזקן:
מזל טוב על השידוך! וסיפר ר' מנחם נחום שאינו מרוצה ממנה, אמר לו
הרבי: וואס זאלמען טאן דאס איז דיין באשערט.

שאלות ותשובות

סיפר הגרי"ז מברסיק שהסדר היה שהוא היה תמיד עונה להשאלות שהגיע לאביו ר' חיים, ובד"כ אביו הסכים עם הפסק שלו, ולאחר איזה זמן חשב בלבד: מהו א"כ ההבדל ביני לאבי, הרי אנו חושבים ולומדים באותו רמה? עד שיום א' הבנתי החילוק המשיך הגרי"ז שפעם הגיע שאלה על ס"ת שנשרף וכתבתי מה שכתבתי, ונתתי את הפסק לאבי, כשהשליח חזר שאלתי אותו מה אמר אבי וענה לי: וואס האט דער טאטע געזאגט? אז דער טאטע האט געהערט אז א ס"ת איז פארברענט געווארן האט ער גלייך גע'חלש'ט! אז הבנתי ההבל ביני לאבא.

סיפר ר' יוסף יצחק פלטיאל שפעם הגיע הנכד של החתם סופר להרבי ביחידות ואמר להרבי שיש שתי מקומות בהשאלות ותשובות של הסבא החתם סופר שהוא מציין למקום אחר בספרו ואינו מוצאם, ומבקש שהרבי יעזר לו, לקח הרבי את הגיליונות שהנ"ל הביא ובתוך שניות הרבי אמר המקום שהם נמצאים, והתפלא הנ"ל איך הרבי מצא כ"כ מהר, והרי הוא התייגע כמה שעות ולא מצא, והרגיש הרבי בזה ואמר לו: דאס איז די כוחות וואס די חסידים גיבען מיר!.

החתם סופר

שבת

oooooooooooooooooooooooooooo

מעשה בא' שעשה מסחר בציריך והיה סוגר כל ערב שבת ותולה שלט גדול "סגור בשביל שבת קודש" וכשסיפר זאת להרבי אמר לו הרבי שיתלה את השלט כבר מיום רביעי כדי שאנשים יראו שבעל עסק מוצלח שומר שבת ואעפ"כ מצליח בעסקו¹²⁹.

מספרים על הרה"ק מרימניץ שבעת שהותו ברוסיה הגיע אליו יהודי חפשי שעבד בה ק.ג.ב. וביקש ממנו ברכה על ילדים והלה היה נשוי עשר שנים כבר, ואמר לו הרה"ק הנ"ל: היט שבת וועט זיין א קינד, ואכן היהודי הנ"ל התחיל לשמור שבת ואחרי תשעה חדשים נולד לו בן למז"ט.

---

¹²⁹. מפי בעל המעשה.

שליחות

סיפר ר' יצחק דוד גראנער שפעם ביחידות קודם צאתו לשליחות לאוסטרליה אמר לו הרבי: איר זאלסט וויסען איך פארט מיט אייך קיין אוסטרליה.¹³⁰

סיפר ר' משה קוטלסקי שהמל"ח רצו לפתוח סניף בית חב"ד באיזה מקום אבל לא היה מקווה באזור, ואמר הרבי שיחפש זוג שלא צריך מקווה¹³¹, אבל לא מצאו, כששמע הרבי על זה אמר: האט מען געטראכט וועגן בויען א מקווה, ולבסוף בנו מקווה.

מספרים שכשהגיע אדמו"ר הריי"ץ לשעקאגאז בפעם הראשונה (תר"ץ) הגיע לבקר הרבי יהודי א' שהיה ראש ישיבה בישיבה קטנה שם ושאל אותו הרבי מה הוא עושה ואמר הנ"ל שהוא ראש ישיבה, אמר לו הרבי: דאס טוסטו פאר זיך אבער וואס טוסטו פאר אידישקייט, והותיר על הרב הזה רושם כ"כ חזק שהתחיל להגיד בכל יום שיעור להבעלי בתים בעיון יעקב¹³².

סיפר א': פעם ביחידות אמר לי הרבי שאכתוב דו"ח על כל הפעולות שלי, אמרתי להרבי: אבל יש להרבי רוח הקודש וידע כבר מה שאני עושה? אמר לי הרבי נכון, אבל אני רוצה לשמוע ממך מה קורה.

ר' יצחק דוד גראנער סיפר שלפני שיצא לשליחות לאוסטרליה אמר לו הרבי בזה"ל: לך כבוש אוסטרליה!

130. ואחר היחידות בכה ר' יצחק דוד הרבה.

131. והרבי הוסיף שמה ילמדו אז "מ'פארט נישט צו א ארט וואס האט נישט קיין מקוה".

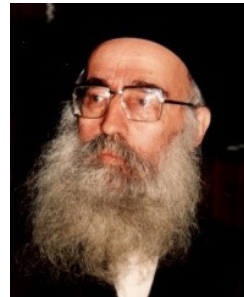
132. הרה"ח ר' אפרים פיקרסקי

שמחה

סיפר ר' יוסף יצחק פלטיאל שבזמן שהרב רובין¹³³ היה יושב באבלות צווה הרבי לר' דוד ראסקין ללכת לנחם אבלים בשליחות הרבי, ואמר לו הרבי שיגיד להרב הנ"ל שאבלות הוא גם מצווה, וצריכים לקיימו בשמחה וטוב לבב ככל מצוה.

סיפר דודי ר' לוי וילימובסקי שפעם אמר הרבי לזקני ר' זושא וילימובסקי ללוות השלוחים היוצאים לאה"ק עד שדה התעופה, ואירע שהם אחרו להטיסה והגיעו בחזרה ל770 והרבי נתן לכאו"א קונטרס מיוחד, והרבי נתן לזקני ג"כ, וכשראה זאת ר' שלמה מיידנציק ביקש מהרבי ג"כ קונטרס, והרבי אמר לו: א פרטיזן איז גאר אנדערשט!

הרה"ח ר' דוד ראסקין

133. רב בביהכ"נ בקראון הייטס.

שו"ע אדמוה"ז

לר' מאיר אריק היה חיות מיוחדת בשו"ע אדמו"ר הזקן והיה אומר: צו יעדען יו"ט קען איך צוגייען ווי א מענטש א'חוץ חנוכה, ווייל ס'נטא קיין הל' חנוכה פון דער רב¹³⁴

פעם שאל שאל אותו רבו המהרש"ם למה יש לו כזה חיות בשו"ע"ר והשיב לו: תלמדו אותו ואז תבין! לאחר כמה שבועות כתב לו רבו המהרש"ם: נתגלה לי סוד הכמוס של שו"ע הרב.

הרה"ג ר' שלום מרדכי שברון
המהרש"ם

134. הרה"ג הרה"ח ר' יוסף ישעי' ברוין, מרא דאתרא דק"ק קראון הייטס.

תחנון

מספרים שפעם שאלו ר' זלמן שמעון דווברקין המרא דאתרא דק"ק קראון הייטס בנוגע לחתן ב770 למטה האם יאמרו תחתון למעלה או לא, וכן להיפך? והשיב: אונטען און אויבען איז דער זעלבער שול, ס'איז אלץ איין פלאץ¹³⁵

מישהו שאל הרבי ריי"ץ אם אפשר להוסיף באמירת וידיו ביוה"כ יותר ממה שכתוב בסידור, ואמר הרבי: מ'זאגט נאר וויפיל מ'דארף.

---

135. מפי השמועה.

תשעה באב

סיפר ר' דוד רסקין שהיה ערב תשעה באב תש"ד¹³⁶ וקרה אז שאחיו הביא אוכל לר' לויק לפני התענית ור' לויק התחיל לדבר ולדרש בחסידות וקבלה, וכך ארכה שעה ארוכה ואף א' מהם אכל לפני התענית, כשהגיע להבית האמא שלו נפלה עליו והתחיל לבכות ואמר: ניסי ניסים! הגיע עכשיו מהצבא לקחת אותך ואם היית פה היינו לוקחים אותך, ומי יודע אם אתה היית חוזר!.

מספרים שהרבי בתשעה באב היה לומד לפני התפילה דרושי הצ"צ על איכה.

---

136. משפחתו היה גר באלמא אטא והיו משמשים ר' לויק

תניא

oooooooooooooooooooooooooooo

סיפר הרב יצחק דוד גרונר שפעם אצל הדברי חיים מצאנץ אמר משהו
לפניו "שכתוב בתניא קדישא" ואמר הרה"ק הדברי חיים שרק על שלושה
ספרים אומרים קדוש, ואחר זמן קצר אמר הדברי חיים: איך בין חוזר

ר' יצחק דוד גראנער סיפר שהרב הקדוש ר' ישראל מרוזין לא הלך
לישון בבית שאין שם תניא.

[illegible]

137. מפי הרה"ח ר' יקותיאל ראפ ע"ה.

תפילה

סיפר הרה"ח ר' מאיר רוטנשטרייך ע"ה שפעם ביחידות שאל הרבי שלשה שאלות, שהיות והוא מתפלל בביהכנ"ס של חסידי פולין והם (א) עושים הגבה לס"ת דלא כמנהג חב"ד ושאל כשהוא מגביה איך לנהג? (ב) השליח ציבור מתפלל בטלית גם במעריב, ופעמים הוא עולה לש"ץ והאיך יתנהג? (ג) לפעמים מתפללים מנחה מאוד מאוחר והאם יתפלל אתם אפי' אחר שקיעה? והרבי ענה לו: על ענין ההגבה - שיעשה כמנהגנו, על ענין הטלית "וואס זאל איך טאן אז ס'שטייט אז ס'איז א סכנה צו טראגן א טלית ביינאכט, אבל על השאלה השלישית הרבי לא ענה¹³⁸.

מספרים על הרה"ק מרימניץ שהיה מתפלל מאוד מאוחר וביקשו הגבאים מא' שיצטרף להמנין שלו, אבל האיש ידע שמתפללים מאוחר, התחכם הנ"ל והתפלל מקודם, וכשהגיע הזמן להמנין התעטר בתפילין דר"ת ונכנס, מיד קפץ הרה"ק מרימניץ ממקומו ואמר: ר"ת גיי אוועק¹³⁹.

מעשה דומה אירע שפעם הגיע א' לומר סליחות עם הרה"ק מרימניץ והתחיל לומר אשרי בקול גדול, ואמר הרה"ק מרימניץ: דו האלסט ניט מיטן מנין, והתברר שאותו יהודי כבר אמר סליחות¹⁴⁰.

138. והרב רוטנשטרייך הבין שצריך לעשות כפי הבנתו.

139. מפי השמועה.

140. מפי השמועה.

לזכות החתן והכלה
הרה"ת **לוי** ומרת **יהודית פינסון**
שיזכו לבנות בן עד על יסודי התורה והמצוות

ולזכות הורי החתן והכלה
ר' **צבי** ומרת **איידא פינסון**
ר' **שמעון צבי הכהן** ומרת **פריידא טרויריג**
שיזכו לראות הרבה נחת מכל צאצאיהם בבריאות הנכונה

לזכות זקני החתן והכלה
ר' **מנחם מענדל** ומרת **חנה פינסון**
מרת **בת שבע** ע"ה ויבלחט"א ר' **פרץ שיחי פייגענסאן**
ר' **יצחק אהרן הכהן** ומרת **חווה רחל טרויריג**
ר' **משה** ומרת **צירל ניווירטה**
שיזכו לראות הרבה נחת מכל צאצאיהם בבריאות הנכונה